

۱- گزینه «۳» - در ایيات الف («شیرین») رد دو معنای مختلف به کار رفته و جناس تام است، در بیت ب: «پر و پر»: جناس تام، و در بیت پ: واژه‌های «روان، روان»، در بیت ج: واژه‌های «نیست باد» هر چهار مورد دارای معنای دوگانه هستند و چون جناس تام تشکیل شده، لذا ایيات «الف، ب، ج» ردیف ندارند. اما بیت «پ» و «ت» و «ث» دارای ردیف است زیرا واژه‌های پایانی با ظاهر یکسان و معنای واحد هستند.

(فرخنژاد) (پایه دهم - درس دوازدهم - قافیه - صفحه ۸۰)

۲- گزینه «۳» - حروف قافیه: «شت» که از صوت + صامت + صامت تشکیل شده

اما گزینه «۱»: ل (صوت + صامت)، گزینه «۲»: ان (صوت + صامت + حروف الحاقی)، گزینه «۴»: ر - از صوت + صامت

(فرخنژاد) (پایه دهم - درس دوازدهم - قافیه - صفحه ۸۱)

۳- گزینه «۴» - قافیه درونی (و به تعبیر گذشتگان، قافیه میانی) که باعث موزون و آهنگین تر شدن شعر می‌شود، در ایيات الف: (مه - سیه - گنه) در بیت ب: (نی - وی - می) دیده می‌شود. (فرخنژاد) (پایه دهم - درس دوازدهم - قافیه - صفحه ۸۲)

۴- گزینه «۴» - واژه‌های قافیه: ناید، ننماید و حروف اصلی «آی» طبق قاعده ۲ گزینه‌های نادرست: فضل و عدل (گزینه «۱»)، صبر و صدر (گزینه «۲»)، باغ و فراق (گزینه «۳») به علت اختلاف در صامت‌ها نمی‌توانند قافیه درستی بسازند. (فرخنژاد) (پایه دهم - درس دوازدهم - صفحه ۸۲)

۵- گزینه «۱» - گزینه «۱»: واژه‌های قافیه: (گوسفند - پسند): (به جز این دو واژه، قافیه دیگری وجود ندارد و ردیف مشاهده نمی‌شود) یعنی؛ بیت در هر مصراع یک قافیه دارد و ذوق‌قایتین نیست.

گزینه «۲»: واژه‌های (داد - باد) و (باد - باد): در معنای مختلف.

گزینه «۳»: واژه‌های (مادر - آذر) و (بنافت و بنافت): جناس تام و قافیه

گزینه «۴»: (خورشید و جمشید) و واژه‌های (گرم و نرم)

پس در این سه گزینه یعنی «۲» و «۳» و «۴» واژه‌ها دارای معنایی متفاوت هستند (یعنی باد - باد) (بنافت و بنافت) که جناس تام تشکیل شده و هر یک دارای دو قافیه‌اند. (فرخنژاد) (پایه دهم - درس دوازدهم - قافیه - صفحه ۸۲)

۶- گزینه «۳» - با در نظر گرفتن و با اعمال اختیارات شاعری (بلند تلفظ کردن صوت‌ها) (فرخنژاد) (پایه دهم - درس دوازدهم - وزن شعر - صفحه ۸۹)

- گزینه «۲»

سی	ک	تا	ک	ید	با	ب	حسن	ر	غی	ی	ت	نک	بس
-	ل	-	ل	-	-	ل	ل	-	ل	-	ل	ل	-
فاعلن			مفاعیل				فاعلات					مستفعل	

وزن گزینه‌های دیگر:

گزینه «۱»: مفتعلن مفتعلن مفتعلن مفتعلن

گزینه «۳»: مفتعلن فاعلات مفتعلن فع

گزینه «۴»: مفتعلن فاعلات فعلن (فرخنژاد) (پایه دهم - درس دوازدهم - درس پنجم - اختیارات شاعری - صفحه ۵۳)

- گزینه «۳»

دو	ل	ت	ع	ش	ق	ب	ن	ک	چ	ن	از	س	ر	فق	ر	اخ	ت	یار
-	ل	-	ل	-	-	ل	ل	-	ل	-	ل	ل	-	ل	-	ل	-	-
فاعلن			مفاعیل				فاعلات											

(فرخنژاد) (پایه دهم - درس دوازدهم - درس پنجم - اختیارات شاعری - صفحه ۵۴)

- گزینه «۴»

ب	یاد	د	آک	ق	د	چن	تی	رُ	اب	رو	ی	رُ	آ	ن	ک	ما	نت
-	-	-	ل	-	-	ل	-	-	ل	-	ل	-	ل	-	ل	-	-
فع			مفتعلن				فاعلات										

(فرخنژاد) (پایه دهم - درس دوازدهم - درس پنجم - اختیارات شاعری - صفحه ۵۵)

- گزینه «۳»

جا	ن	د	ل	د	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
فع			مفتعلن				فاعلات											

(فرخنژاد) (پایه دهم - درس پنجم - اختیارات شاعری - صفحه ۵۳)

۱۱- گزینه «۱» - (فرخنژاد) (پایه دهم - درس سیزدهم - وزن شعر - صفحه ۸۸)

زار	یم	گ	ب	نان	ج	دان	یا	د	ر	یا	د	یا	ب
-	-	-	ل	-	ل	-	-	ل	ل	-	ل	-	ل
زم	دا	رَن	بَ	فَر	سَن	مِ	رس	هَ	دَ	هَلْكَنْ	جَ	از	کِ
-	-	-	ل	-	ل	لَ	-	ل	ل	-	ل	-	ل

(فرخنژاد) (پایه دهم - درس سیزدهم - وزن شعر - صفحه ۸۹)

۱۳- گزینه «۳» - بررسی گزینه‌های دیگر:

گزینه «۱»: در مقابل «سیه‌دل»، «نچیده» قرار دارد که مصوت بلند «ی» باید کوتاه تلفظ شود.
 گزینه «۲»: معادل «مفتی شهر»، «کاقتدا» است که باید مصوت بلند «مفتی» کوتاه شود.

مُف	تی	ی
ل	ل	ل
دَا	ت	ل

گزینه «۴»: معادل احتیاج در مصراع اول «نیک» است و هجای دوم احتیاج باید کوتاه تلفظ شود. یعنی:

ن	طَن	بَا	نِیک	شَد	بَا	ن
-	-	-	ل	-	-	ل
بـ	جـی	یـا	شـحـ	قـاـ	نـقـ	بـ
نـقـ	تـ	یـا	شـحـ	قـاـ	نـقـ	بـ

(فرخنژاد) (پایه دوازدهم - درس پنجم - اختیارات شاعری - صفحه ۵۴)

۱۴- گزینه «۲»

هر	کِ	خَا	مو	شـیـ	یـ	او	نـزـ	فـکـ	رـ	تـقـسـتـ	تـقـسـتـ	حـذـفـ حـمـزـه
-	لـ	-	-	-	-	لـ	-	-	-	-	-	-
آن	نـ	خـاـ	موـ	شـیـ	سـتـ	عـیـ	لـ	غـفـ	لـ	تـسـتـ	تـسـتـ	-
-	لـ	-	-	(لـ)	-	لـ	-	-	-	-	-	-

حـذـفـ حـمـزـه تـغـيـرـ مـصـوـتـ كـوـتـاهـ بـهـ بـلـنـدـ

(فرخنژاد) (پایه دوازدهم - درس پنجم - اختیارات شاعری - صفحه ۵۲)

۱۵- گزینه «۲» - در مصراع اول (تلخ از شور..) همراه حذف نمی‌شود.

ن	گـرـ	دـدـ	تلـخـ	ازـ	شوـرـ	لـ	کـلـ	لـ	پـرـ	دـیـ	زـیـ	غـفـ	لتـ
-	-	-	لـ	-	-	لـ	-	-	-	-	-	-	-

بررسی گزینه‌های دیگر:

گزینه «۱»: چهار مورد حذف همراه

گزینه «۳»: دو مورد در مصراع اول

گزینه «۴»: سه مورد در مصراع اول و دوم

(فرخنژاد) (پایه دوازدهم - درس پنجم - اختیارات زبانی - صفحه ۴۹)

۱۶- گزینه «۳» - در شعر برخی از شعرای این دوره واژگان کهن به چشم می‌خورد. (فرخنژاد) (پایه دوازدهم - درس چهارم - سبک‌شناسی قرن ۱۲ و ۱۳ - صفحه ۴۳)

۱۷- گزینه «۴» - بسیاری از شاعران این دوره نسبت به سنت‌های ادبی گذشته آگاهی و تسلط لازم را داشتند و فقط عده‌ای به زبان ساده روی آوردند. اما این دلیلی بر کم توجهی در به کاربرد جملات و ترکیبات نیست. (فرخنژاد) (پایه دوازدهم - درس چهارم - سبک‌شناسی ۱۲ و ۱۳ - صفحه ۴۳)

۱۸- گزینه «۱» - (فرخنژاد) (پایه دوازدهم - درس چهارم - سبک‌شناسی قرن ۱۲ و ۱۳ - صفحه ۴۳)

۱۹- گزینه «۳» - (فرخنژاد) (پایه دوازدهم - درس چهارم - سبک‌شناسی قرن ۱۲ و ۱۳ - صفحه ۴۴)

۲۰- گزینه «۴» - (فرخنژاد) (پایه دوازدهم - درس چهارم - سبک‌شناسی قرن ۱۲ و ۱۳ - صفحه ۴۶)

۲۱- گزینه «۲» - در همه ابیات تلمیح مشاهده می‌شد. اما تشبيه:

در گزینه «۱»: چون عقیق، بادیه عشق، آتشین جـگـرـ ← ۳ تـشـبـیـه

در گزینه «۲»: غنچه چون عیسی، مهد شاخ، گل چو مریم، مهر خاموشی ← ۴ تـشـبـیـه

در گزینه «۳»: ما مثل زلیخا مشربان، دیده ما مانند یعقوب ← ۲ تـشـبـیـه

در گزینه «۴»: چو فرهاد نیشه فرسودن ← ۱ تـشـبـیـه (فرخنژاد) (کنکور سراسری هنر سال ۹۶)

۲۲- گزینه «۳» - شهریار مصراع دوم این بیت را از حافظ تضمین کرده است. (فرخنژاد) (پایه دوازدهم - درس سوم - آرایه‌ها - صفحه ۳۳)

- ۲۳- گزینه «۳» - مصraig اول: تلمیح به سوره توحید (لم یلد و لم یولد)، مصraig دوم: تضمین به آیه سوره توحید بین واژه‌های دلیل و حجت: مراعات نظری برقرار است.

بررسی گزینه‌های دیگر:

گزینه «۱»: مصraig دوم، مصraigی است از سعدی که شهریار آن را تضمین کرده است و مراعات نظری در واژه‌های پیام، خبر

گزینه «۳»: تلمیح به ماجراهای رستم و رخش، مراعات در واژه‌ها: رستم، رخش، میدان (تلمیح به بار امانت نیز دارد).

گزینه «۴»: فقط تضمین دارد. (المصraig دوم)

(فرخ‌نژاد) (پایه دوازدهم - درس سوم - آرایه‌ها - صفحه ۲۳ و ۲۴)

- ۲۴- گزینه «۴» - در این بیت تلمیح وجود ندارد. ولی تشبیه در «آین محبت» دیده می‌شود.

گزینه «۱»: مصraig دوم: تضمین و واج‌آرایی «گ».

گزینه «۲»: تلمیح به خسرو و شیرین، مراعات نظری بین واژه‌های شیرین و خسرو - چشم و خواب

گزینه «۳»: تشبیه: شب هجران (یا تیر غم) مصraig دوم تضمین مصraigی از خیالی بخارایی است که شیخ بهایی آن را تضمین کرده است.

(فرخ‌نژاد) (پایه دوازدهم - درس سوم - آرایه‌ها - صفحه ۳۳ و ۳۴)

- ۲۵- گزینه «۳» - در بیت «پ» تضمین به کار نرفته و در بیت «ت» در مصraig دوم بخشی از آیه «و لا تحسینَ الذين قتلوا فی سبیل الله بل هم احیاءٌ عند ربهم ...» تضمین است. (فرخ‌نژاد) (پایه دوازدهم - درس سوم - آرایه‌ها - صفحه ۳۳)